

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op 22 juli 2020 — Finanzamt B / X-Beteiligungsgesellschaft mbH

(Zaak C-324/20)

(2020/C 313/19)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Finanzamt B

Verwerende partij: X-Beteiligungsgesellschaft mbH

Prejudiciële vragen

- 1) Volgt de aanleiding tot opeenvolgende afrekeningen of betalingen in de zin van artikel 64, lid 1, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde ⁽¹⁾ ten aanzien van een dienst die één keer wordt verricht en dus geen betrekking heeft op een bepaalde periode, reeds uit de afbetalingsovereenkomst?
- 2) Subsidiair, indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord: Moet ervan worden uitgegaan dat er sprake is van niet-betaling in de zin van artikel 90, lid 1, van deze richtlijn wanneer de belastingplichtige bij het verlenen van zijn dienst overeenkomt dat deze dienst moet worden vergoed door betaling van vijf jaarlijkse termijnbedragen en het nationale recht voor het geval dat deze bedragen later worden betaald, in een herziening voorziet waardoor de eerdere verlaging van de maatstaf van heffing overeenkomstig deze bepaling weer ongedaan wordt gemaakt?

⁽¹⁾ PB 2006, L 347, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal du travail du Brabant wallon, division Wavre (België) op 24 juli 2020 — PR / Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers (Fedasil)

(Zaak C-335/20)

(2020/C 313/20)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal du travail du Brabant wallon, division Wavre

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: PR

Verwerende partij: Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers (Fedasil)

Prejudiciële vragen

- 1) Vormt het door een overheidsinstantie genomen besluit tot wijziging van de verplichte plaats van inschrijving van een asielzoeker in een opvangcentrum, dat hoofdzakelijk bedoeld is om zijn overdracht aan de voor de behandeling van zijn verzoek om bescherming bevoegde lidstaat te vergemakkelijken en dat wordt beschouwd als een maatregel ter voorbereiding van de effectieve overdracht, terwijl hij tegen deze verwijderingsmaatregel een beroep tot nietigverklaring en schorsing heeft ingesteld bij een nationale rechter, reeds de tenuitvoerlegging van deze verwijderingsmaatregel in de zin van de Dublin III-verordening ⁽¹⁾?

- 2) Zo ja, vormt het enige beroep dat opschortende werking heeft, namelijk het beroep tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid waarin artikel 39/82, § 4, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voorziet ten behoeve van een asielzoeker die is aangemaand om zijn verzoek om internationale bescherming in een andere lidstaat te laten behandelen, en dat verband houdt met de imminente tenuitvoerlegging van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, een daadwerkelijk rechtsmiddel in de zin van artikel 27 van de Dublin III-verordening?

(¹) Verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (PB 2013, L 180, blz. 31).

**Hogere voorziening ingesteld op 28 juli 2020 door Nord Stream 2 AG tegen de beschikking van het
Gerecht (Achtste kamer) van 20 mei 2020 in zaak T-526/19, Nord Stream 2/Parlement en Raad**

(Zaak C-348/20 P)

(2020/C 313/21)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Nord Stream 2 AG (vertegenwoordigers: L. Van den Hende, advocaat, M. Schonberg, Solicitor, J. Penz-Evren, J. Maly, Rechtsanwältin)

Andere partijen in de procedure: Europees Parlement, Raad van de Europese Unie

Conclusies

- de beschikking van het Gerecht (Achtste kamer) van 20 mei 2020 in zaak T-526/19 Nord Stream 2/Parlement en Raad, in het bijzonder de punten 1, 3, 4 en 6 van het dictum, vernietigen;
- indien het Hof de zaak op dit punt in staat van wijzen acht, de exceptie van niet-ontvankelijkheid verwerpen, de hogere voorziening ontvankelijk verklaren en de zaak terugverwijzen naar het Gerecht voor een uitspraak ten gronde of, subsidiair, oordelen dat rekwirante rechtstreeks wordt geraakt door de litigieuze maatregel en de zaak terugverwijzen naar het Gerecht opdat het uitspraak doet inzake de individuele geraaktheid dan wel deze kwestie bij de uitspraak ten gronde betreft; en
- de Raad en het Parlement verwijzen in rekwirantes kosten, met inbegrip van de kosten van de procedure voor het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

Met haar eerste middel, dat uit twee onderdelen bestaat, stelt rekwirante dat het Gerecht blijk heeft gegeven van onjuiste rechtsopvattingen bij de toepassing van de voorwaarde van rechtstreekse geraaktheid en door te oordelen dat rekwirante geen procesbevoegdheid had in verband met haar vordering tot nietigverklaring van richtlijn (EU) 2019/692 (¹) van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 (hierna: “wijzigingsrichtlijn”):

ihet Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat een richtlijn, waaronder de wijzigingsrichtlijn, op zich — vóór de vaststelling van omzettingsmaatregelen of het verstrijken van de omzettingstermijn — geen gevolgen kan hebben voor de juridische situatie van een marktdeelnemer, waardoor de mogelijkheid om op grond van de vierde alinea van artikel 263 VWEU een vordering tot nietigverklaring in te stellen in feite zou zijn uitgesloten;

het Gerecht heeft ten onrechte de beoordelingsbevoegdheid van lidstaten in louter algemene termen behandeld, zonder specifiek en in het licht van het voorwerp van rekwirantes vordering te onderzoeken welke invloed een beoordelingsbevoegdheid zou hebben op haar rechtspositie.